

cuba si

driemaandelijks tijdschrift van de vrienden van cuba vzw
périodique trimestriel des amis de cuba asbl



» Carnaval en Santiago de Cuba p 15 - (foto Regi Rotty)



» 26-7 p 5



» Fidel 90 p 6



» Norma Goicochea p 12

El delegado de las Farc, Rodrigo Londoño Echeverri, alias "Timochenko" y el presidente, Juan Manuel Santos junto a Raúl Castro sostienen en sus manos el acuerdo de paz entre el Gobierno colombiano y las Farc.



Jueves 23 de junio 2016 :
Colombia y las FARC
firman la paz definitiva
en La Habana



Acto nacional por el 26 de Julio en Sancti Spíritus



G'OBRA
Cooperativa de la construcción



AUTOCHAPT
Chapistería, pintura, tapicería de carros



...Fidel asiste a una gala infantil organizada por su
90 cumpleaños en el teatro Karl Marx de La Habana



Sábado, 13 Agosto 2016: rodeado de su
hermano Raúl y de Nicolás Maduro...

Luchadores : Ismael Borrero y Mijaín López



5 x ORO PARA CUBA



Boxeadores : Julio César de la Cruz, Arlen López y Robeisy Ramírez

Editorial

Op 13 augustus 2016 werd Fidel Castro 90, een gelegenheid die we niet onopgemerkt lieten voorbij gaan. In naam van alle Vrienden van Cuba werd volgende brief naar Cuba gestuurd:

Beste Fidel,

47 jaar geleden werd onze vereniging opgericht met als voornaamste doelstelling vriendschapsbanden tussen het Cubaanse en het Belgische volk te creëren. Hierbij stelden we ons zelf de taak objectieve informatie te verschaffen over alle facetten van de Cubaanse realiteit en de strijd voor een betere wereld alsook over de talrijke verworvenheden op sociaal vlak. Dit alles tegen de achtergrond van een aanhoudende lastercampagne in de internationale pers - inclusief de Belgische - en dat sinds het begin van de revolutie.

Gedurende deze 47 jaar hebben we ondervonden hoe je samen met de Cubanen een enorm werk hebt verzet om een rechtvaardiger en menselijker samenleving te ontwikkelen. En als iets de reizigers die vandaag Cuba bezoeken opvalt, is het net die menselijke warmte die ze terugvinden in elkeen van Cuba's hoogopgeleide bevolking. Een rijkdom die onbetaalbaar is.

We hebben eveneens van dichtbij meegeemaakt hoe de Cubaanse artsen die in Haïti werkten, omgingen met de patiënten. We genoten van hun gedrevenheid en de erkenning die ze kregen van de mensen die door hen behandeld werden. Maar we beseffen zeer goed dat het hoge opleidingsniveau en de brede culturele kennis van de Cubanen, de goede gezondheidszorgen die ze genieten en hun grondige algemene kennis, meerwaarden zijn die gerealiseerd werden in zeer ongunstige omstandigheden. De Westerse wereld aanvaardt het immers niet dat Cuba er een andere levenswijze op nahoudt en voerde het embargo in dat gevoed werd door aanhoudende aanvallen op alle mogelijke terreinen.

Ondanks alles ontroert Cuba. Cuba staat symbool voor de strijd van de gewone man en toont dat het mogelijk is om met sterke principes, intelligentie en een open geest weerwerk te bieden aan grote internationale machten. Een parcours dat niet feilloos verliep, maar waar gemaakte fouten gezien werden als nieuwe kansen op zoek naar iets beters.

Fidel, voor ons ben je de onuitputtelijke strijder die een diepe indruk maakte zowel als speler op het internationale toneel als op menselijk vlak. En dit tot ver buiten de grenzen van Cuba.

Gelukkige verjaardag, compaño Fidel

Le 13 août 2016, Fidel a eu 90 ans, une occasion que nous ne pouvions laisser passer inaperçue. Au nom des Amis de Cuba, nous lui avons envoyé la lettre suivante :

Cher Fidel,

Notre association a vu le jour il y a 47 ans dans le but de créer des liens entre les peuples cubain et belge, d'informer le mieux possible au sujet de la réalité de Cuba, sa lutte pour un monde meilleur, ses grandes réalisations et bien sûr afin de lutter contre l'énorme désinformation qui est une constante dans la presse internationale, belge inclue, depuis le triomphe de la révolution.

Au cours de cette lutte de tant d'années, nous avons pu apprécier l'énorme travail que tu as réalisé avec les camarades révolutionnaires afin d'arriver à une société plus juste, plus humaine. Et si aujourd'hui quelque chose attire l'attention de l'étranger qui voyage à Cuba, c'est justement la grande qualité humaine de ton peuple éduqué, un trésor plus merveilleux que n'importe quel autre.

Nous avons vu de près le travail des médecins cubains en Haïti, l'esprit qui les anime, leur proximité avec les gens et l'énorme reconnaissance des peuples envers eux. Nous avons pu apprécier le niveau d'éducation, de culture, de santé, de connaissance du peuple entier, le tout obtenu dans les pires conditions dues au blocus économique et aux attaques permanentes de ceux qui ne peuvent accepter une autre façon de vivre.

Cuba ne laisse pas indifférent, elle est devenue un symbole de la lutte des peuples, elle a donné à l'humanité la certitude qu'il est possible de résister avec des principes forts, avec intelligence, avec ouverture d'esprit et que les erreurs qui se commettent doivent être vues comme une façon de chercher de nouveaux chemins pour continuer à avancer toujours vers quelque chose de meilleur.

Fidel tu es pour nous ce lutteur infatigable qui laisse une empreinte profondément internationaliste et humaniste au-delà des frontières de Cuba.

Bon anniversaire compaño Fidel

Anne Delstanche (Vert. Alexandra Dirckx)

Inhoud - Sommaire

3 Edito

4 Actua : VIIe Sommet de l'AEC, Le dialogue Cuba - Union Européenne, Le processus de paix en Colombie, Assemblée Nationale du Pouvoir Populaire

5 Actua : Changement de ministre, 26-7

6 Actua : Les relations Cuba - États-Unis, Le blocus, L'anniversaire de Fidel

7 Economie : De niet-landbouwcoöperatieven

9 Libros

10 Histoire : Congreso campesino en armas

12 Interview met de ambassadrice

14 Cultura : Martírena, Het Carnaval in Santiago

17 Sport : Hoe deed Cuba het in Rio???

19 Regio's

21 Algemene Vergadering - Assemblée Générale

22 Aankondingen - Annonces

Après le VIIe Congrès du PCC la vie a repris son cours normal à Cuba, ce qui n'exclut pas quelques événements marquants, que nous survolons ci-après. Parmi eux trois éléments dominent : les 90 ans de Fidel, qui sont fêtés et honorés dans le pays, à toutes les occasions; l'analyse des textes fondamentaux du Congrès, qui se poursuivent durant plusieurs mois; et la situation économique difficile, analysée lors de la dernière session de l'Assemblée Nationale du Pouvoir Populaire.

Freddy Tack

VIIe Sommet de l'AEC - 02-04/06/2016

Depuis janvier, Cuba assume la présidence temporaire de l'AEC (Association des États des Caraïbes), qui célébrait en juin son VIIe Sommet à La Havane.

L'AEC a été formée le 24/07/1994, et est intégrée par 25 États Membres et 7 Membres Associés, dont l'objectif est la consultation, la coopération, et l'action commune entre territoires des Caraïbes. Dès le premier sommet les points les plus discutés ont été le commerce, les transports et le tourisme dans cette zone. Le 6 novembre 2013 fut établi la "Zone de Tourisme Durable des Caraïbes", afin de coordonner le développement durable du tourisme dans la région.

Lors de son intervention à ce VIIe Sommet, Raúl Castro a abordé les problèmes de connexions aériennes et maritimes entre les pays membres, leur coût élevé, et les difficultés économiques qui en résultent. D'autres domaines prioritaires sont la diversification des marchés, l'amélioration de la qualité et de la variété des services touristiques, et la formation de personnel qualifié.

Le sommet s'est également inquiété des conséquences du changement climatique, avec la montée du niveau de la mer (qui risque de menacer gravement l'existence de petites îles), les ouragans plus nombreux et plus violents, l'érosion des côtes et les sécheresses plus intenses.

Le Sommet a ensuite adopté la "Déclaration de La Havane", qui appelle à l'unité pour des Caraïbes durables, et reprend, en 44 points, les principaux thèmes discutés (voir Trabajadores du 04/06/2016 - <http://www.trabajadores.cu/20160604/declaracion-de-la-habana-unidos-para-un-caribe-sostenible/>)

Le dialogue Cuba - Union Européenne (UE) - 06/06/2016

Le deuxième échange entre l'UE et Cuba au sujet des droits de l'homme, s'est déroulé à La Havane le 6 juin. Malgré l'évidence de profondes différences de positions et de priorités à ce sujet, la rencontre a eu lieu "dans un esprit respectueux et la volonté d'aborder n'importe quel thème, dans le plein respect de l'égalité souveraine, de l'indépendance, de la non-ingérence dans les affaires internes des parties".

Aussi bien les droits civils et politiques, que les droits économiques, sociaux et culturels sont à l'ordre du jour. Cuba a insisté sur le fait que ce dialogue doit contribuer au processus de construction de meilleures relations entre l'UE et Cuba. La première rencontre sur ce thème avait eu lieu à Bruxelles en juin 2015.

Le processus de paix en Colombie - 23/06/2016

Les négociations pour le rétablissement de la paix en Colombie ont débuté, à La Havane, le 19/11/2012. Aujourd'hui, un accord de paix est obtenu entre les parties, ce qui mettra fin à cinq décennies de conflit.

Raúl Castro a déclaré que le processus de paix ne peut plus retourner en arrière, et que la paix sera la victoire de toute la Colombie, mais aussi de Notre Amérique, déclarée zone de paix par la CELAC. Il a confirmé que, dans sa condition de siège et de garant des négociations, Cuba continuera à offrir les facilités nécessaires pour contribuer à la fin du conflit, modestement, discrètement et avec un profond respect des positions des deux parties concernées.

Humberto de la Calle, le président de la délégation du gouvernement colombien a, pour sa part, déclaré que "Le gouvernement cubain a agi avec un grand professionnalisme, avec une indépendance totale et dans le respect des deux parties, et a apporté une riche expérience dans ce genre de processus".

Assemblée Nationale du Pouvoir Populaire - 03-09/07/2016

Comme d'habitude, après l'examen par les commissions permanentes de l'assemblée, le bilan des derniers mois et les perspectives d'avenir ont été examinés en assemblée plénière.

Les directives

21% des directives approuvées par le VIe Congrès du PCC ont été totalement implémentées, 78% se trouvent dans différentes phases d'exécution, et 2% n'ont pas encore pu être abordées à ce jour.

Le VIIe Congrès a actualisé ces directives, dont 87,6% sont maintenues, modifiées ou fusionnées, et a incorporé 50 nouvelles directives pour 2016-2021. Ce mois de juin a commencé la consultation élargie des deux textes fondamentaux discutés lors de ce congrès (La définition du modèle économique et social cubain pour le développement socialiste, et le Plan national de développement économique et social jusqu'en 2030).

Limitations et restrictions financières

L'intervention de Marino Murillo Jorge, vice-président du Conseil des Ministres et Ministre de l'économie et de la planification, a été fort remarquée, car elle annonce des limitations et des restrictions financières importantes.

Depuis décembre dernier le pays est confronté à une chute des entrées des importations et à des limitations en fourniture d'énergie, ce qui nécessite des mesures immédiates, suite aux difficultés conséquentes sur les liquidités du pays.

La croissance du PIB pour le premier semestre de 2016 n'a atteint que 1%, au lieu des 2% planifiés.

Les mesures prévues sont de limiter les paiements en devises, à cause du manque de liquidités, d'aborder après mûre réflexion l'engagement de crédits, afin de ne pas aboutir à un endettement ingérable, et d'ajuster la consommation des ressources énergétiques. La consommation d'électricité sera réduite de 6%. Le secteur résidentiel est consommateur de 60% de l'électricité. L'épargne doit être réalisée dans les 40% du secteur non-résidentiel, selon des priorités économiques bien définies (ainsi, par exemple le tourisme et l'industrie du nickel ne seront pas concernés).

L'importation et la production de produits alimentaires reste une priorité, ainsi que la production de matériaux de construction. La plus grande production de lait permettra une moindre importation de lait en poudre. Pour les importations de produits alimentaires, les prix sur le marché mondial sont en légère baisse, et on pourra importer plus à un moindre coût.

Il faut également veiller à ce que l'offre dans les magasins d'état se maintienne, et même augmente,

afin d'éviter de nouvelles hausses de prix et afin d'inhiber les efforts faits dans ce domaine.

Dans les entreprises, les salaires étant liés à la production, une légère diminution du salaire moyen n'est pas exclu.

Bref, il y aura des limitations dans la disponibilité de devises, il faut utiliser l'énergie avec efficacité et assurer les services vitaux à la population. L'équilibre financier et les mesures pour augmenter la capacité du peso cubain sont maintenues et garanties.

L'intervention de Raúl Castro

Dans son discours du 8 juillet, Raúl Castro reprend les éléments principaux discutés par les délégués lors de l'assemblée. Il a rappelé que, déjà en décembre 2015, on avait envisagé des limitations financières, suite à la diminution des entrées des exportations. Il cite les conséquences de la guerre économique contre le Venezuela, et les influences qui en découlent pour la coopération entre les deux pays, entre autre par une diminution des livraisons de pétrole.

Par contre le réajustement de la dette extérieure a été poursuivi avec succès, ce qui ne peut que renforcer la crédibilité internationale de l'économie cubaine.

Les paiements et les dépôts en dollars, annoncés possibles il y a trois mois par Barack Obama, sont toujours impossibles pour les transactions internationales du pays.

Le pays, a-t-il souligné, risque d'être affecté par des mesures indispensables, mais Cuba est mieux préparé et en de meilleures conditions que lors de la période spéciale, pour y faire face. Il ne faut donc pas tomber dans le piège des informations défaitistes diffusées par certains médias étrangers. Et il a ajouté : "Il n'y a pas d'espace pour les improvisations, et encore moins pour

le défaitisme".

Raúl a répété que les services sociaux sont maintenus, et que des mesures sont prises pour encore en améliorer la qualité. Les décisions prises pour augmenter le pouvoir d'achat du peso cubain sont maintenues, malgré les difficultés actuelles, entre autres la diminution des prix de certains produits de grande consommation.

Il a aussi signalé la poursuite du processus de discussion des documents du VIIe Congrès, soumis à une large consultation. 7.200 réunions, avec 238.000 participants se sont déjà tenues, avec des milliers de propositions en vue d'enrichir et de perfectionner les textes. Cette consultation sera poursuivie dans les six mois qui viennent.

Et Raúl a clôturé son intervention par un exemple des capacités dont dispose le pays : le plan de prévention des maladies transmises par les moustiques Aedes. L'indice de transmission de la dengue a fortement baissé, aucun cas de chikunguya n'a été diagnostiqué, et 23 cas de Zika sont traités, dont 22 importés et un seul dans le pays même, le tout sans propagation dans l'ensemble du pays.

En politique internationale, il a cité le Sommet de l'AEC, la signature des accords de paix en Colombie, et les tentatives de déstabilisation en Amérique latine.

Changement de ministre

Le 13 juillet le Conseil d'État a proposé de libérer Marino Murillo Jorge de ses fonctions de ministre de l'économie, afin qu'il puisse pleinement assumer ses tâches de vice-président du gouvernement et de chef de la Commission Permanente pour l'Implémentation et le Développement, chargée du suivi et de l'exécution des décisions des VIe et VIIe Congrès du PCC. Le ministère de l'économie sera repris par Ricardo Cabrisas Ruiz.

26 - 7

Cette année la commémoration du 26 juillet 1953 se déroulait à Sancti Spiritus, présidée par Raúl Castro. Le discours officiel a été présenté par José Ramón Machado Ventura, deuxième secrétaire du PCC et vice-président du Conseil d'État et du Conseil des Ministres. Avant de passer en revue les réalisations dans la province et les développements obtenus, motifs du choix de la province pour cette cérémonie, il a tenu à féliciter Fidel Castro pour ses proches 90 ans (13 août). Il a souligné l'engagement de rester fidèles aux idées pour lesquelles il a combattu toute sa vie, et de maintenir l'esprit de résistance, la combativité, la pensée dialectique et la foi dans la victoire qu'il a inculqués à tous, en premier lieu par son exemple.

La veille, à Santiago de Cuba, respectant la tradition de rendre honneur à la Journée de la Rébellion, une centaine de jeunes pionniers de Santiago ont effectué un "assaut" symbolique de l'ancienne caserne de la Moncada, aujourd'hui Cité Scolaire du 26 Juillet.

Les relations Cuba - États-Unis

Les échanges de délégations entre les deux pays se poursuivent, jusqu'au niveau ministériel dans certains cas. Des échanges se sont déroulés au sujet du combat contre le terrorisme, de la lutte contre le trafic de drogues, de la coopération médicale et de la protection de l'environnement. Les rencontres au sujet du suivi des modifications se poursuivent.

La deuxième réunion informative au sujet des compensations mutuelles a eu lieu fin juillet à Washington (28/07/2016). Abelardo Moreno, vice-ministre cubain des affaires étrangères, a insisté sur la complexité politique, technique et juridique de ce dossier (les nationalisations pour les Nord-Américains, les effets du blocus pour les Cubains), mais les échanges se poursuivront dans les mois qui viennent.

Quelques petits pas ont été faits. Ainsi la Master Card (sauf émise par des banques nord-américaines, à l'exception de la Stonegate Bank et la Banco Popular de Puerto Rico), est utilisable, à La Havane, pour les distributeurs automatiques, et la mesure sera étendue à tout le pays.

Suite à un accord de coopération entre l'ICRT (Institut Cubain de Radio et de Télévision) et Dish Network, on diffusera, aux États-Unis, des programmes de Cuba Max TV, 24/24h.

Dans le domaine des vols commerciaux entre les États-Unis et Cuba, 6 compagnies nord-américaines ont obtenu l'autorisation vers neuf destinations cubaines (10/06), huit compagnies pour les vols réguliers vers La Havane (07/07), Federal Express pour des vols cargo. Sur tous ces vols il y aura des agents de sécurité cubains à bord. Le premier vol est effectué par Jet Blue le 1 août 2016.

Le blocus

Malgré l'annonce faite par Barack Obama, Cuba n'a toujours pas accès aux possibilités de paiement en dollars.

En Allemagne et au Danemark PayPal a bloqué des comptes pour des paiements concernant Cuba, ce qui confirme la crainte existante pour des amendes et l'effet extraterritorial du blocus.

Le 17/06 le Sénat nord-américain a approuvé 4 amendements qui assouplissent le blocus, alors qu'à la Chambre des Représentants le lobby anti Cuba a introduit des paragraphes dans le projet de budget qui renforcent le blocus. Des experts estiment qu'Obama fera appel à son droit de veto, vu la contradiction entre les deux chambres.

OXFAM international a lancé, à La Havane, un appel pour une campagne en faveur de la levée du blocus.

L'anniversaire de Fidel

L'anniversaire de Fidel, le 13 août, a été fêté dignement à Cuba, précédé et suivi de centaines d'activités en hommage à ses 90 ans.

Dans un article de Granma, du 13/08, intitulé "El cumpleaños" (L'anniversaire), Fidel remercie pour les manifestations de respect et les félicitations reçues, qui, dit-il : "lui donnent des forces pour la réciproque, au travers des idées qu'il transmettra aux militants du Parti et des organisations pertinentes".

Déjà le 12, en soirée, des milliers de Habaneros ont fait la fête lors d'un concert à la Tribune anti-impérialiste José Martí, et ont chanté pour ses 90 ans.

Le 13 août un Gala culturel avait lieu au Théâtre Karl Marx, auquel Fidel a participé, entouré de Raúl et de Maduro, le président du Venezuela et de nombreux invités, dont des attaquants de la Moncada, des expéditionnaires du Granma, des Héros de la République, des Héros du Travail, des dirigeants du Parti et du gouvernement, des représentants des organisations politiques et de masse, et des représentants du corps diplomatique.



La célèbre troupe de théâtre d'enfants, la "Colmenita", a présenté un spectacle "Fidel parmi nous", Eusebio Leal Spengler, l'historien de La Havane y a pris la parole, et Omara Portuondo a chanté "La era está pariendo un corazón", la célèbre chanson de Silvio Rodriguez. Des passages du documentaire "Mi hermano Fidel" de Santiago Álvarez, et de Abdala, pièce de théâtre écrite par José Martí à 16 ans, ont été présentés.

Partout dans le pays, et dans le monde entier, y compris à l'ambassade de Cuba à Bruxelles, des activités se sont déroulées. Galas culturels, circuit en bicyclette, gâteaux géants, concerts, poésies, plantation de 90 arbres pour créer un Bois du 90me anniversaire, distributions de carnets d'affiliation au Parti et à la UJC, des expositions de photos, de peintures, la liste est sans fin.

La une des journaux du monde entier a été occupée par le record de José Castellar Cairo, "Cueto", qui a fabriqué un cigare de 90 mètres de long en hommage à l'anniversaire de Fidel.

Des dirigeants du monde entier ont envoyé des félicitations, ainsi que des centaines d'organisations de solidarité.

Les Amis de Cuba ont également envoyé un message à Fidel, que nous avons repris en éditorial de ce numéro de Cuba Sí. Et pour saluer cet anniversaire, ainsi que celui du triomphe de la Révolution, le 1er janvier, nous vous préparons un Cuba Sí "spécial Fidel", prévu pour début décembre.

Economia

HOE STERK STAAT DE NIET-OVERHEIDSSECTOR VANDAAG IN CUBA? – DEEL 2: DE NIET-LANDBOUWCOÖPERATIEVEN

Wim Leyens

In het vorige nummer van Cuba Sí kon u al een eerste artikel lezen over de plaats van de niet-overheidsinitiatieven in de economie van Cuba. Het eerste deel richtte zich op de zelfstandige ondernemers of cuentapropistas; het tweede artikel focus op de niet-landbouwcoöperatieven.

Het VII^{de} Congres van de Communistische Partij van Cuba heeft in april 2016 de grote lijnen van het vernieuwde economische beleid bekrachtigd, dat in wezen socialistisch blijft. Het uitgangspunt blijft onveranderd: de economie staat ten dienste van de sociale verworvenheden, zoals gratis toegang tot onderwijs, gezondheid, cultuur en sport voor iedereen. De beste garantie hiervoor is dat het volk via de overheid eigenaar is en blijft van de productiemiddelen en van de resultaten van de arbeid¹. De planeconomie blijft behouden en de overheid zal de belangrijkste en strategische economische sectoren blijven beheren en de overheidsbedrijven blijven de motor voor de economische en sociale ontwikkeling van het land. Maar daarnaast is er ruimte voor privé-ondernemingen, hetzij van particulieren of cuentapropistas, hetzij van coöperatieven.

Binnen een socialistisch kader

De overheid verkiest de oprichting van coöperatieven boven de particuliere cuentapropistas. Deze samenwerkingsvorm sluit immers nauw aan bij het socialistisch ideaal van het collectief bezit van de productiemiddelen. Tegelijk garandeert het coöperativisme de directe betrokkenheid en participatie van de leden of 'socios' bij de productie en het beheer. En verder dragen de coöperatieven een sociale verantwoordelijkheid naar de gemeenschap voor wie ze diensten levert. De landbouwcoöperatieven hebben reeds sinds 1976 een wettelijk statuut. Sinds december 2012 erkent de overheid nu ook de niet-landbouwcoöperatieven. Deze politieke voorkeur voor de coöperatieve organisatievorm vertaalt zich in een stimuleringsbeleid dat coöperatieven voordelen biedt die zelfstandige ondernemers niet krijgen. Zo betalen de coöperatieven minder belasting, krijgen ze vlotter krediet en kunnen zij hun basisproducten aan preferentiële prijzen aankopen.

Van overheidsbedrijf naar coöperatieve

De actualisering van het economisch model werd ook ingegeven door de economische noodzaak dat de overheid haar uitgaven moet saneren. Via de oprichting van coöperatieven beoogt de overheid om op een sociale manier overheidsbedrijven² die onder staatsbeheer niet efficiënt draaiden, te verzelfstandigen.

Ondernemingen in niet-strategische sectoren zoals gastronomie, persoonsverzorging, vervoer, kleinhandel, kleine werkplaatsen voor textiel, meubels, enz. komen hiervoor in aanmerking.

Een eerste experiment vormden de kapperszaken. Aan de werknemers werd gevraagd om de zaak over te nemen in eigen beheer. In 2013 werkten reeds 1.387 kapperszaken³ op zelfstandige basis. Tegen een zachte huurprijs kon men het lokaal en de uitrusting van de zaak overnemen van de overheid. Tevens kunnen de kapperszaken hun basisproducten blijven aankopen bij de overheid met 20% korting. Een andere belangrijke sector die in aanmerking komt voor een omschakeling is de gastronomie. Cuba Debate⁴ kondigde in oktober 2014 aan dat meer dan 12.000 restaurants en toeleveringsbedrijven, die in totaal 134.402 werknemers tellen, geleidelijk aan zullen omgevormd worden tot privéondernemingen of coöperatieven.

Dat betekent niet dat al deze zelfstandige zaken onmiddellijk al het statuut van coöperatieve hebben aangenomen. De overheid wil niet overhaast te werk gaan. Uit inspectiebezoeken en externe studies⁵ zijn duidelijk een aantal tekorten vastgesteld. Maar de weg staat open. Enkel al in de eerste drie maanden van dit jaar werden 16 nieuwe coöperatieven⁶ erkend, tegenover 22 het vorig jaar. Dat brengt het totaal nu op 383, met een grote concentratie in Havana (208), Artemisa (67) en Matanzas (19), Mayabeque (15) en Pinar del Río (12). De belangrijkste economische activiteiten zijn: handel (131), restaurants (102), bouw (60) en kleine productieateliers (49)⁷. Voor 2016 staan 230 restaurants in Havana op het lijstje om over te gaan naar een coöperatieve. Daarnaast moeten we vermelden dat coöperatieven ook kunnen opgericht worden door burgers die samen een zaak opzetten.

Met vallen en opstaan

Het is duidelijk dat de economische aanpassingen gepaard gaan met kinderziektes⁸. Eén van de meest voorkomende klachten onder de coöperatieven, maar ook onder de cuentapropistas, is de toelevering van de basisproducten. De schaarse aan allerlei goederen en levensmiddelen is een algemeen probleem voor heel Cuba, zowel voor de doorsnee Cubaan als voor de bedrijven. Om hieraan tegemoet te komen heeft de overheid bedrijven voor groothandel gecreëerd, waar coöperatieven tot 20% korting krijgen.

Cimex, Zaza, Copextel, Gran Comercial zijn enkele van de elf groothandelszaken die de toelevering aan de coöperatieve bedrijven moeten garanderen⁹. Coöperatieven kunnen sinds 2 mei 2016 ook rechtstreeks contracten afsluiten met de overheidsbedrijven. Maar toch kan het nog mislopen, zo blijkt uit het getuigenis van Migdelis Azahares, voorzitter van La Casona: "Bijvoorbeeld, in ons restaurant gebruiken wij wekelijks 10 à 15 dozen kop, en soms moeten we naar de kleinhandelsmarkt, waar het ook moeilijk is om in grote hoeveelheden aan te kopen".

Een ander euvel is de huur van de lokalen en materialen die de coöperatieve overneemt van het voormalige overheidsbedrijf. Uit een rondvraag van Cuba Debate blijkt dat nogal wat restaurants een te hoge huurprijs betalen. "De coöperatieven betalen 10 CUC per vierkante meter. Ik betaal drie duizend CUC per maand, plus nog eens duizend voor het personeel... Onze coöperatieve heeft een kleine omzet, en de prijzen kunnen we niet blijven verhogen, want we zitten niet in een toeristische centrale buurt zoals Vedado of Oud Havana", aldus Manuel González van Bien Me Sabe¹⁰ in El Nautico.

Tot grote tevredenheid van de leden



De meeste socios of leden-arbeiders van de coöperatieven zijn uiterst tevreden over de overstap, voornamelijk voor het loon. Gemiddeld verdient men 1.680 CUP of drie keer meer in vergelijking met wat ze voorheen verdienden, de deelname in de winst niet meegerekend, die op het eind van het jaar wordt bepaald. "Niets is gemakkelijk", aldus Misael Valle¹¹, socio van San José de las Lajas in Mayabeque, één van de 15 recyclagecoöperatieven van het land. "Vroeger, toen we nog een overheidsbedrijf waren, moest ik even hard werken en werd ik zelfs onderscheiden met de titel van Nationale Voorhoede... maar dit jaar 2016 verdienen we 3.500 nationale pesos per maand, tegenover 600 voordien. Hiermee kunnen we ons huis wat meer opknappen".

Waarom halen overheidsbedrijven niet dezelfde resultaten? "Ik weet het niet zeker...", aldus nog Misael Valle: "Het moet zijn dat we in de coöperatieve bij alles betrokken zijn, we zijn verantwoordelijk voor elke uitgave, wij betalen voor verspilling en verlies; alles hangt direct van ons af en dat stimuleert ons". Algemeen blijkt dat er minder afwezigheden op het werk te noteren valt. De opening voor coöperatieven, maar dat geldt ook voor privé-ondernemingen, stimu-

leert tevens de lokale economie. Het genoemde recyclagebedrijf werkt samen met 76 zelfstandigen die zorgen voor de toelevering van gebruikte blikjes, plastic flessen, papier, enz. Het bedrijf kan hen zelfs beter vergoeden dan voorheen.

Opgelet met verplichte omschakeling tot coöperatieve

De grote uitdagingen liggen vooral bij de overheidsbedrijven die de overstap maken naar het statuut van zelfstandige coöperatieve.

Uit een eerste onderzoek¹² is gebleken dat de meest succesvolle coöperatieven degene zijn die werden opgericht door zelfstandige personen. In al te veel voormalige overheidsbedrijven werd de beslissing te sterk van boven opgelegd; de werknemers hadden de indruk geen andere keuze te hebben. Bovendien kregen enkel de directie en boekhouders een beperkte technische opleiding. Maar niemand werd grondig voorbereid en gevormd in het wezen en het functioneren van een coöperatieve als bedrijf in zelfbeheer met een maatschappelijke verantwoordelijkheid. Een ander tekort is het zwakke economisch beheer; door het ontbreken van aankoop- en verkoopbewijzen is een transparante boekhouding natuurlijk moeilijk. Dat levert een gevaar voor het onderling vertrouwen onder de socios.

Een voorbeeld van een geslaagde overgang



Autochapt is een carrosseriebedrijf dat vorig jaar werd omgevormd tot coöperatieve. María Elena Benavides Sotolongo, vakbondsvertegenwoordigster vertelt: "We hebben nu een capaciteit van 2.000 auto's per jaar. Onze beste klanten blijven de ministeries. Ook al hebben de meeste nog hun eigen ateliers en zijn wij iets duurder, zij verkiezen toch AUTOCHAPT omdat van de kwaliteit die we leveren. Met de gemaakte winsten en dank zij een bankkrediet hebben we twee andere werkplaatsen opgestart, één voor zetelbekleding en een andere voor zwaar vervoer zoals vrachtwagens en kraanwagens. Daarnaast gaan we ook het plaatwerk voor microbussen en voor camions aanpakken. We werken nu met 165 werknemers, de meeste van hen zijn socios. De huidige wet op de coöperatieven schrijft voor dat wie meer dan drie maanden in het bedrijf werkt, de kans moet krijgen om socio te worden. In 2016 willen we het bedrijf consolideren. Daarna kijken we of we nog verder uitbreiden".

Trimestriek komen de socios in algemene vergadering samen om de lopende contracten en de financiële stand van zaken te bespreken. Daar bespreekt men ook andere bekommernissen, zoals het transport naar het werk. Zo heeft het bedrijf voor een 80-tal werknemers elektrische moto's aangekocht (Chinese onderdelen, geassembleerd in Villa Clara). Kostprijs 915 CUC, die de werknemer zonder interest op 12 maanden terugbetaalt, een haalbaar bedrag als je weet dat het gemiddeldeloon tussen de 7.000 en 8.000 CUP (280 en 320 CUC) ligt. De algemene vergadering kiest bij geheime stemming ook het bestuur. De voormalige directeur van het overheidsbedrijf werd herkozen en Denis, een productieverantwoordelijke, aangesteld als vicevoorzitter".

¹ <http://www.cubadebate.cu/wp-content/uploads/2016/05/Conceptualizacion-Modelo-Economico-Social-Cubano-Desarrollo-Socialista.pdf>

² Camila Piñeiro Harnecker, Nuevas cooperativas cubanas: logros y dificultades. pag. 53. In: Omar Everleny Pérez Villanueva, e.a., Miradas a la economía Cubana, Análisis del sector no estatal., Ed. Caminos, La Habana, 2015.

³ Cubainformación, <http://cubainformacion.tv/index.php/economia/52094-un-cambio-de-estilo-peluquerias-convertidas-en-cooperativas-en-cuba>

⁴ <http://www.cubadebate.cu/noticias/2014/10/01/mas-de-12-mil-unidades-de-la-gastronomia-y-los-servicios-tecnicos-y-personales-pasan-a-la-gestion-no-estatal/#.V7BM7tSyNBc>

⁵ Verder in dit artikel zullen we de niet-landbouwcoöperatieven gewoon aanduiden met het woord cooperatieven

⁶ <http://www.cubadebate.cu/noticias/2016/06/29/autorizadas-16-cooperativas-no-agropecuarias-en-primer-trimestre-de-2016/#.V7BCldSyNBc>

⁷ Begin 2014 voerden het Centro de Estudios de la Economía Cubana CEEC en de Asociación Nacional de Economistas de Cuba ANEC een steekproef uit bij 40 coöperatieven.

Bevindingen staan vermeld in: Camila Piñeiro Harnecker, Nuevas cooperativas cubanas: logros y dificultades. pag. 53. In: Omar Everleny Pérez Villanueva, e.a., Miradas a la economía Cubana, Análisis del sector no estatal., Ed. Caminos, La Habana, 2015.

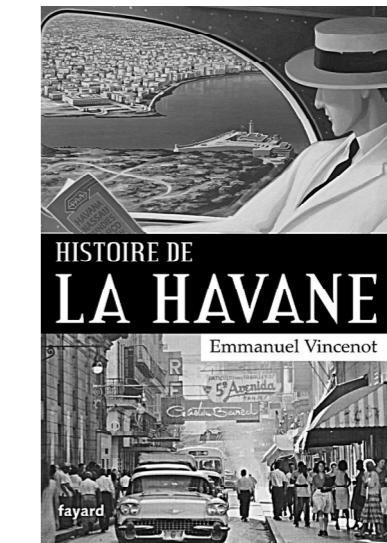
⁸ <http://www.cubadebate.cu/especiales/2016/05/30/cooperativas-no-agropecuarias-en-la-gastronomia-la-ultima-cena-fotos/#.V7BC6tSyNBc>

⁹ <http://www.cubadebate.cu/especiales/2016/05/30/cooperativas-no-agropecuarias-en-la-gastronomia-la-ultima-cena-fotos/#.V7BC6tSyNBc>

¹⁰ <http://www.cubadebate.cu/noticias/2016/05/15/cooperativas-no-agropecuarias-de-industria-mas-luces-que-sombras/#.V7BDddSyNBc>

¹¹ Omar Everleny Pérez Villanueva, e.a., Miradas a la economía Cubana, Análisis del sector no estatal., Ed. Caminos, La Habana, 2015.

Emmanuel Vincenot
Histoire de La Havane
Paris, Fayard, 2016. - 792 pp.



L'auteur, agrégé d'espagnol et maître de conférences en civilisation latino-américaine, enseigne à l'université de Paris-Est Marne-la-Vallée et à Sciences Po Paris.

Le livre retrace l'histoire de la ville de La Havane, la clé des Amériques, port de passage obligatoire pour les traversées des navires marchands, convoité par différents pays, rendez-vous des pirates et des corsaires.

Il entre en détail dans tous les aspects du développement de la ville, de simple bourgade à une ville complexe, envoûtante, enchanteresse.

Six chapitres dévoilent la croissance urbaine, parfois chaotique, toujours dépendante de l'extérieur, qui s'affirme petit à petit en tant port incontournable, plaque tournante du commerce entre la vieille Europe et le nouveau continent.

On passe ainsi de San Xpóval de La Habana (1514-1606), par la ville fortifiée (1607-1699), la ville baroque (1700-1790), la ville du sucre (1791-1898), la ville américaine (1899-1958) à la ville révolutionnaire (1959-2015).

L'auteur aborde l'économie, l'architecture, l'urbanisme, les relations avec l'Espagne, les guerres entre la métropole et la France, l'Angleterre et les Pays-Bas, tous en ligne pour la situation stratégique de la ville. Une mine de renseignements sur l'évolution de La Havane.

Un petit bémol pour le dernier chapitre, qui laisse entendre clairement le peu de sympathie de l'auteur pour la révolution, tout en abordant certaines constations critiques fondées.

792 pages qui passionnent et se lisent avec facilité. Une ample bibliographie et un index complètent, comme il se doit, cette magistrale histoire de la capitale de Cuba.

CONGRESO CAMPESINO EN ARMAS

- 21/09/1958

En mars 1958 Fidel Castro envoie une colonne de l'armée rebelle vers la Sierra de Cristal, sous le commandement de Raúl Castro, pour y ouvrir un nouveau front de combat. Rapidement Raúl et ses troupes contrôlent une importante zone (près de la moitié de la Belgique), fortement peuplée. La zone s'étend sur de nombreuses localités importantes, comme la région de Mayarí Arriba, où est installé le commandement, Sagua de Tánamo, Banes, Cueto, Antilla, Baracoa, Alto Songo, San Luis. Immédiatement l'armée rebelle organise tous les aspects de la vie communautaire, construit des routes, des écoles, établit de hôpitaux, se charge de l'administration publique, etc. Une gestion basée sur le programme du Mouvement du 26 juillet, largement inspiré par les idées de "L'histoire m'accusera".

Dans ce programme la question agraire est primordiale. Raúl crée le Bureau Agraire de l'Armée Rebelle, chargé de la gestion des problèmes de type administratif, politique et social de la question agraire, d'établir des liens de travail avec les organisations paysannes. Cette attention prioritaire se traduira par un renforcement et un soutien accru des masses à la lutte armée. Les Comités Révolutionnaires des Paysans (CRC) se chargent, entre autres, de la collecte de vivres pour l'armée rebelle et des liaisons pour l'information.

Le 25 mai 1958, à Vegas de Jibacoa, dans la Sierra Maestra, fut organisée l'Assemblée des collecteurs de café, où près de 500 paysans échangèrent des informations avec Fidel au sujet des difficultés pour la récolte du café. Une stratégie fut établie et les combattants participèrent à la récolte.



Pepe Ramírez

Le 10 juillet 1958, à Calabazas de Sagua, des délégués des différentes communes du Segundo Frente Oriental Frank País García, élurent le Comité Régional Agraire, présidé par Pepe Ramírez.

Dans la région, une minorité de paysans, à la solde des grands propriétaires, lancèrent une campagne pour discréditer le CRC. Les paysans proposent alors de régler ce conflit entre eux, et demandent au Commandement Général du Front l'organisation d'un congrès, durant lequel les représentants désignés par la base règlent ce conflit et élisent librement leurs délégués au CRC.

Les préparatifs

Durant la période préparatoire, 84 comités locaux étaient constitués, et six grandes concentrations furent organisées, dont certaines réunirent près de mille participants.

Tout cela malgré les bombardements par l'armée de Batista et tous les risques inhérents à la situation de guerre. Les délégués au congrès furent élus en toute indépendance, et on envisageait la tenue de la réunion à Calabazas de Sagua. Une probable délation suscita une intervention de l'aviation de la dictature, et les CRC durent informer les délégués arrivant sur place d'un changement de lieu. Sous les bombardements et les pluies violentes de cette époque de l'année, causant des crues des rivières, les délégués, parfois après des jours et des heures de marche, arrivaient au nouveau lieu convenu, à Mayari Arriba. Ils venaient de Baracoa, Maisí, Sagua, Mayari, et des coins les plus reculés de Guantánamo.

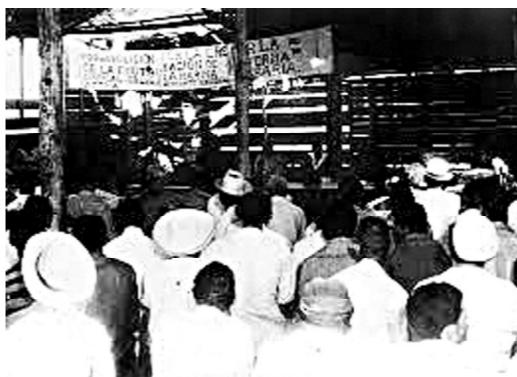
Plus de 200 délégués se réunirent dans la salle de bal de Juan Clavel, à Soledad de Mayari Arriba, dans la matinée du 21 septembre 1958.

Freddy Tack



Le Congrès

Le rapport au congrès fut présenté par Pepe Ramírez, en présence de Raúl Castro, de Vilma Espín, et de plusieurs dirigeants du Segundo Frente. Il reprenait une analyse des activités réalisées, et un panorama de la situation économique, politique et sociale du pays. Au centre des débats se trouvait la situation de misère des paysans, l'exploitation des journaliers et des ouvriers dans les centrales sucrières, les demandes d'une réforme agraire, et le soutien inconditionnel à l'armée rebelle.



On passa alors à l'élection des dirigeants du Comité Régional Agraire (CRA), élection présidée par le délégué le plus âgé, Pablo Cruz, avec comme secrétaire la déléguée la plus jeune, Argelia Fernández. 17 membres furent élus à la tête du mouvement paysan, avec Teodoro Pereira comme président.

Un congrès démocratique, en pleine guerre, sous les agressions de l'armée, avait réussi à se réunir, à débattre des problèmes fondamentaux pour les paysans, et à jeter les bases de futures conquêtes révolutionnaires, dont la réforme agraire, la solution des problèmes de l'éducation et de la santé pour les populations agraires.

Lors de la présentation des conclusions Raúl Castro, le chef du Segundo Frente, déclara : "Jamais, depuis que Cuba est Cuba, jamais, je le répète, nous avions assisté à un congrès paysan, un congrès de paysans révolutionnaires, en pleine guerre, avec une armée qui soutient les paysans... Devant ces moments, aujourd'hui, débute, se dessine, naît la Révolution agraire qui établira les bases de la vraie Révolution cubaine... Face aux ennemis du progrès de notre engagement, du programme des grandes majorités des humbles du pays, une parole, une consigne : Unité ! Unité ! Unité !"

A peine 20 jours plus tard, le 10 octobre, Fidel signait la Loi N° 3, au sujet des droits des paysans sur la terre, mise en vigueur immédiatement dans les territoires libérés.

Sources :

- Richard Gott. Cuba. A new history. Yale University Press, 2004.
- Nikolas S. Leonov. Raúl Castro. Un hombre en Revolución. La Habana, Ed. Capitán San Luis, 2015.
- Hugh Thomas. Cuba. The pursuit of freedom. New York, Harper & Row, 1971.
- Pedro Antonio García. Cuba 1958. Bajo la lluvia y metralla. In : Bohemia 15/09/2013.
- Eugenio Muñoz Ortiz. Congreso Campesino en Armas. ANAP.cu 13/04/2011.

Na veel heen en weer bellen en schrijven is het gelukt! Een uitgebreid interview met de enige echte Norma Goicochea Estenoz, ambassadrice van Cuba in België.



Wie is Norma Goicochea Estenoz eigenlijk?

Ik vind het fijn om over mijn afkomst te praten. Ik ben er dan ook heel erg trots op. Trots is het gevoel waarmee ik altijd vertel over mijn familie en over de kansen die ik van de revolutie kreeg. Zoals velen ben ik afkomstig uit een arbeidersgezin. We behoorden tot een zeer lage sociale klasse. Mijn ouders hadden nooit de mogelijkheid om enige vorm van studies te volgen, zelfs geen middelbare school. Toch waren het twee intelligente en wijze mensen. Mijn moeder werkte als kokkin voor de adel. Mijn vader was vrachtwagenchauffeur. Het zijn mijn ouders die mijn karakter vormden en die mij leerden van mijn land en van haar revolutie te houden. Hun levensvisie, hun liefde voor Cuba, hun bescheidenheid en hun solidariteit waren altijd een voorbeeld voor mij.

Zelf ben ik de bevorrechte moeder van een lieve dochter die als kind van haar tijd ook erg toegewijd is aan de revolutie. En ondertussen ben ik de gelukkige grootmoeder van een prachtige kleindochter (ik kan niet anders dan dit te zeggen anders zou ik ook geen goede grootmoeder zijn). Eigenlijk zou ik graag meer tijd hebben om door te brengen met mijn familie.

Op academisch vlak ben ik licentiaat internationale relaties met een master in landsverdediging. Deze opleidingen hebben niet enkel hun stempel gedrukt op mijn persoonlijkheid als professional maar droegen eveneens bij tot mijn vorming als revolutionaire, als Cubaanse en als patriot. Maar de basis hiervoor werd gelegd tijdens mijn middelbare studies. Ik liep school in het instituut Comandante Ernesto Che Guevara in Ceiba del Agua, ook wel Ceiba 1 genoemd. Deze school was de eerste die opgebouwd werd vanuit het gedachtegoed dat een opleiding gelinkt moet worden aan werk. Dit kadert in de zienswijze van Fidel Castro, die zich op zijn beurt baseerde op het pedagogische concept van José Martí. Daar werd de nieuwe generatie gevormd. En deze jonge generatie leerlingen van Ceiba 1 voelden veel vriendschap en respect voor hun leerkrachten en de medewerkers van de school, die zich

met ongeziene toewijding aan hun taak zetten: het vormen van de nieuwe mens. Ze toonden ons dat een betere wereld mogelijk is. Ik behoud dan ook de beste jeugdherinneringen aan de tijd die ik in Ceiba 1 doorbracht.

Na mijn schoolperiode ging ik aan de slag bij Minrex (nvdr: ministerie van buitenlandse zaken) waar ik mij vooral bezig hield met multilaterale thema's. Ik was lid van de Cubaanse missie bij de Verenigde Naties waar ik vooral werkte voor de Vijfde Commissie van de Algemene vergadering, gespecialiseerd in administratie en budgetten. Soms kreeg ik ook wel dossiers die eerder tot de economische en/of sociale sfeer behoorden. Ik heb graag bij de Vijfde Commissie gewerkt. Sommigen vinden die afdeling te technisch, maar ik deel die mening niet. Ik zie het eerder als een politiek orgaan waar op basis van de noden van de verschillende lidstaten middelen worden toegekend.

Verder ben ik in mijn carrière ook lid geweest van verschillende gespecialiseerde groepen binnen de Verenigde Naties en heb ik ook het voorrecht gehad om op verschillende internationale fora mijn land te vertegenwoordigen. Dit deed ik ook van oktober tot april 2011 als ambassadrice in Oostenrijk, Kroatie en Slovenië. Tijdens diezelfde periode was ik ook afgevaardigde bij het internationaal atoomagentschap, de Organisatie van Industriële Ontwikkeling van de Verenigde Naties en het bureau van de VN tegen drugs en geweldpleging.

Ik ben de revolutie dankbaar voor het vertrouwen dat ze in mij stelt alsook voor het voorrecht dat ik geniet om samen met mijn collega's mijn volk te vertegenwoordigen. Een volk dat haar plaats verdient in de geschiedenis, een volk dat glorie en overwinning verdient. (citaat Fidel Castro).

De waarden die ik van mijn ouders meekreeg blijven toch een rode draad in mijn karakter. Van hen kreeg ik tederheid mee, levenslust en empathie ten aanzien van sociale problemen. Ik hou van kunst en literatuur. Ik ben gek op poëzie en dans. Dans is voor mij als een therapie. Verder hou ik heel veel van mijn familie en mijn vrienden waar ik graag tijd mee doorbreng. Verliefd ben ik dan weer op Cuba en op haar landschappen. Ik ben gek op Havana en ik kan niet functioneren zonder de Malecón. Zonder Cuba kan ik niet leven.

Wat was je fijnste of meest intense ervaring in België?

Dat is een interessante vraag. Ik heb er nog nooit over nagedacht. Sinds ik in België aankwam op 8 december 2014 heb ik al heel wat dingen meegemaakt, meestal aangename dingen. Toch denk ik dat het meest intense moment het bericht was van de vrijlating van de Vijf. De mooiste ervaring was het voorrecht om Adriana, Gerardo en Gema te vergezellen tijdens hun verblijf in België in september 2015.

Je bent in België aangekomen in een politiek tijdperk waarin het socialistisch gedachtegoed weinig aanhang kent. Wat betekent dit voor jou op professioneel vlak? En wat zijn volgens jou de factoren die dit alom aanwezige individualisme beïnvloeden en in stand houden?

Het is voor mij onmogelijk om mijn mening te geven over de actuele politieke situatie in België. Ondanks alles is mijn ervaring op professioneel vlak positief. Dit komt vooral door de goede relaties en de politieke interactie die tussen beide regeringen bestaan. Tevens stellen we vast dat er heel veel interesse bestaat voor Cuba zowel vanuit de bedrijfswereld als van de man in de straat. Ondanks die belangstelling blijft de pers ons negeren en wanneer ze dit niet doet wordt de Cubaanse realiteit vervormd. Dit natuurlijk volgens de politieke richtlijnen van de verschillende redacties. Het beeld dat ze hun lezers voorstellen wijkt volledig af van de Cubaanse realiteit.

Een gevolg hiervan is dat ik tijdens gesprekken vaak de opmerking krijg dat mijn gesprekspartner graag naar Cuba wil gaan voor het veranderd. Telkens antwoord ik dat Cuba aan het veranderen is sinds 1/1/59 toen we met de revolutie in ons land een politiek proces in gang zetten dat de tweede helft van de 20^{ste} eeuw in beslag nam en nu nog steeds loopt. Fidel beschreef dit proces in 61 als volgt: "De socialistische en democratische revolutie van Cuba is er één van de nederigen, mét de nederigen en voor de nederigen".

Het is belangrijk om te weten dat Cuba haar principes op politiek vlak behoudt en zal behouden en dat ze haar soevereiniteit, haar idealen, haar onafhankelijkheid en haar internationalistische visie verdedigt in een strijd om een betere wereld. Cuba wordt geen kapitalistisch land, het blijft een socialistisch land dat werkt aan een beter socialisme.

Wat zijn volgens u de grootste uitdagingen voor Cuba?

Ons verder ontwikkelen tot een duurzame socialistische staat. Onze economie moet efficiënter, ons juridisch project evenals onze huidige conjunctuur moeten we behouden en versterken.

Wat kan de 'solidariteit' betekenen bij het realiseren van deze uitdagingen? En denkt u dat de solidariteit in het algemeen iets kan bijdragen aan het Cubaanse project en hulp bieden aan de Cubaanse bevolking?

De solidariteit is al altijd zeer belangrijk geweest voor Cuba en ze zal dit ook blijven. Ik beschouw de rol van de solidariteit als vitaal voor het revolutionair proces en voor het Cubaanse volk.

De solidariteit heeft bijgedragen aan onze sociale en economische ontwikkeling door haar deelname aan werkbrigades, opsturen van giften en door haar aanwezigheid in Cuba. In de moeilijkste periode, tijdens de speciale periode, heeft de solidariteit ons steeds de hand gereikt om het leed van die situatie te verzachten. Daarnaast was ze een belangrijke speler in

de strijd tegen het vijf decennia durende embargo ons vanuit de VS opgelegd.

We erkennen ook de rol die de solidariteit speelde op het politieke toneel. Als vertegenwoordigers van de verschillende organisaties hebben jullie jullie regeringen gewezen op de verwezenlijkingen van Cuba. Jullie hebben altijd getoond dat Cuba niet alleen stond en nooit alleen zal staan. De solidariteit werkte als ontradingsmechanisme tegenover de plannen van het Westen om de huidige Cubaanse regering uit het zadel te wippen. Hiervan is de campagne voor de vrijlating van de Vijf een prachtig voorbeeld.

De solidariteit is een bolwerk dat samen met andere internationale organisaties mee de schouders zette onder onze strijd voor onze waardigheid en ons zelfbeschikkingsrecht.

Op het laatste partijcongres verwees Raúl Castro hier als volgt naar: "We danken politieke partijen en bewegingen, sociale, academische, religieuze en intellectuele organisaties, artiesten, vakbondsleiders, landbouwers, studenten en solidaire vrienden over gans de wereld die ons hebben bijgestaan in onze strijd."

Verder is de solidariteit noodzakelijk in de huidige conjunctuur ondanks het herstel van diplomatische relaties tussen de Verenigde Staten en Cuba. We zijn ervan overtuigd dat de solidariteitsbeweging, waar VVC deel van uitmaakt, ons dan ook zal blijven steunen om een eind te maken aan de onrechtvaardige blokkade. Deze is bijna volledig intact gebleven ondanks de positie van Obama en sommige leden van zijn administratie. We weten dat jullie ons ook zullen blijven steunen bij onze eis om de basis van Guantanamo terug te krijgen. En dat we in jullie een bondgenoot hebben tegen de vele pogingen om ons politiek, sociaal en economisch systeem om te gooien.

Wat zijn de doelstellingen die je graag wil bereiken tijdens je missie in België?

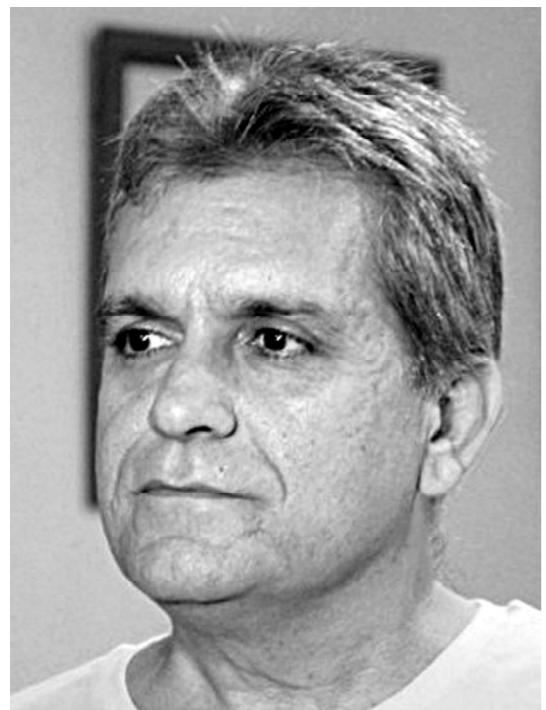
Ons werk bestaat vooral in het bevorderen van politieke, economische en commerciële relaties tussen Cuba, België en Groothertogdom Luxemburg.

Daarnaast stimuleren we ook de samenwerking en het respect tussen de verschillende Cubaanse entiteiten (regering, algemene vergadering, ...) en de instituties binnen de Europese Unie. We promoten Cuba en proberen een beter inzicht te geven in de dagdagelijkse realiteit van Cuba. We zetten de toenadering met de Cubaanse residenten en de lokale bevolking in gang. En het spreekt voor zich dat een belangrijk onderdeel van ons takenpakket erin bestaat om samen te werken met de solidariteit en zij die ons zelfbeschikkingsrecht respekeren.

Wat zijn volgens u de uitdagingen van de solidariteit?

Samenwerken aan een betere wereld, waarvan we weten dat die mogelijk is.

MARTIRENA, caricaturiste cubain



Alfredo Lorenzo Martirena Hernández, dit Martirena, est né le 6 octobre 1965 à Santa Clara. Étudiant médiocre, il n'a jamais fréquenté l'université. Dès son enfance, il monte sur les planches comme chanteur et acteur. A 18 ans, des problèmes de santé l'empêchent de faire son service militaire, sa mère qui n'apprécie guère ses "occupations artistiques" l'oblige à aller travailler.

Autodidacte, il réalise en tant qu'amateur des petits films d'animation avec le Cinéclub Cubanacán de sa ville natale, mais il se voit vite contraint de rechercher un sponsor qui lui procure des fonds.

C'est alors qu'il rencontre Francisco Rodríguez Ruíz, dit Panchito, de "Melaito", le journal humoristique de Villa Clara, qui, en 1984, lui permet de publier ses premiers dessins. Son travail plaît et, rapidement, il va susciter l'intérêt d'un public plus large.

Il commence à publier dans d'autres journaux et magazines nationaux, notamment dans le célèbre DDT (Dedeté), supplément humoristique hebdomadaire de Juventud Rebelde.

Lorsqu'il remporte en 1986 le grand prix du concours "25 Años de Humor de Palante", sa carrière va démarrer en flèche.

En 1987, il publie son premier livre "De Oreja a Oreja" (D'oreille à oreille). Ce sera le début d'une longue liste.



En 2000, une exposition itinérante des caricatures de son livre "De Desastre a Dignidad: 20 años de Grupo Sofonias" parcourt les bibliothèques d'Allemagne et de Suisse, avant d'être accueillie au Nicaragua.

Son ouvrage "Humor en Vitro" paraît en novembre 2002; Martirena va alors envahir la scène internationale en collaborant avec des revues et éditeurs prestigieux tels que "El Jueves", "Batracio Amarillo", "Quevedos". Il réalise même des illustrations pour la multinationale pharmaceutique Bayer.

Citons également les revues "Chocarreros" et "Diario Monitor" au Mexique, "Nuevo Diario" au Nicaragua et "WittyWorld" aux Etats-Unis.

La Suisse l'invite à plusieurs reprises à exposer ses œuvres dans différentes galeries.

Dès 2009, ses caricatures accompagnent des articles d'opinion dans le périodique "Vanguardia" de Villa Clara. Le mensuel "Manantial" publie une de ses bandes dessinées.

En 2010, plusieurs de ses dessins sont sélectionnés par le CIP (Centro de Información para la Prensa) pour illustrer, en collaboration avec un groupe de caricaturistes, le Directoire National de Communication.

En 2011, lors de la XVII Biennale Internationale de l'Humour de San Antonio de los Baños (festival qui se tient dans les Grandes Antilles depuis 1979), il remporte le Gran Premio Eduardo Abela avec "Niños de la Guerra".

Chaque semaine ses caricatures sont diffusées par diverses publications cubaines dont le journal Juventud Rebelde et son supplément dominical; sa bande dessinée "Compadres" remporte un franc succès dans Palante. Les revues "Bohemia" et "Enfoque" lui réservent un espace fixe hebdomadaire. Il est présent sur les plateformes digitales "Cubahora", "Rebelión" et "Telesur digital". La presse hispanophone, tant latino-américaine qu'espagnole, l'invite. Le journal numérique madrilène "Diario Siglo XXI" lui consacre une rubrique quotidienne. Parmi les supports papier, on compte le bimensuel de gauche "Diagonal" de Madrid, ainsi que les mensuels "Monograficos" de Barcelone et "El Batracio" de Grenade; au Mexique : "El Universal" et "Humoris Causa"; au Nicaragua ses dessins paraissent chaque semaine dans "El Alacrán", le supplément humoristique dominical de "El Nuevo Diario". Le journal équatorien "El Comercio" diffuse également sa bande dessinée "Compadres" et le supplément du quotidien "Ultimas Noticias" lui accorde quatre dessins hebdomadaires.

Martirena a écrit le scenario et réalisé le graphisme d'une quinzaine de court-métrages, notamment pour Filminutos, une production de l'Instituto Cubano de Arte e Industria Cinematográficos (ICAIC). Il a illustré de nombreux livres parmi lesquels "El Pulpo Ataulfo" (2001), "Humor in Vitro" (2002), "Hola Caracola" (2006), "De Vuelta y Vuelta" (2008), "La Gata Adela" (2009), "No hay lugar como el hogar" (2012), mais il signe également des recueils personnels tels "Martirena en Blanco y Negro" (2013).

Il a fait l'objet d'une dizaine d'expositions personnelles à travers le monde. En 2016, à Santa Clara, à l'occasion du 40e anniversaire de "Melaito", il participe avec les meilleurs caricaturistes cubains à la réalisation d'une grande fresque murale publique "Humoristas Contra la Guerra".

Il est toujours resté fidèle à son style doux-amer développé dans les années '80 au contact des dessinateurs de "Melaito". On ne découvre cependant pas chez lui le moindre soupçon de provincialisme. Son style est cubain mais aussi universel. Tout en restant bien ancré dans sa province d'origine, il a eu la chance de voyager dans le monde entier. Il observe avec attention tout ce qui se passe autour de lui, les gens, les couleurs, les saveurs, l'odeur aigre de sueur dans les transports publics. Son humour s'inspire des mœurs et des coutumes de la société sans pour autant être facile ou superficiel. Martirena, déjà considéré comme un des vingt meilleurs caricaturistes cubains du siècle dernier, occupe aujourd'hui une place incontournable dans la presse cubaine et internationale.

Il est membre de l'Unión de Escritores y Artistas de Cuba (UNEAC) et de l'Unión de Periodistas de Cuba (UPEC). Il fait partie du collectif de Dedeté et de Cartooning for Peace, un réseau mondial de 145 dessinateurs.

Il gère aussi une page Facebook, publie sur Twitter et son site web est : www.martirena.com.

Monique Dits



HET CARNAVAL IN SANTIAGO DE CUBA WERELDERFGOED



Het carnaval in Santiago de Cuba is bij ons niet zo bekend alhoewel het een van de grootste van Latijns-Amerika is en bovendien werelderfgoed.

Het speelt zich steeds af in juli, zowat de warmste maand in Cuba en op zowat de warmste plaats ook. Dit heeft historische redenen die liggen in de zomerfeesten die de vroegere slaven mochten houden van hun meesters rond een aantal heiligen-dagen einde juli. 25 juli is bovendien de feestdag van de heilige Jacob (Santiago in het Spaans) waarnaar de stad genoemd is. Ook de 26e juli, nationale feestdag in Cuba, valt steeds in de carnavalperiode hier.

Het is een boeiend en kleurrijk gebeuren maar het heeft een ander karakter dan de carnavalfeesten bij ons. Bij ons loopt men verkleed door de stad maar in Santiago is het de bedoeling dat men verkleed naar de stoet gaat die zich toont in een zeer breed straatgedeelte van een paar honderd meter lang waarlangs tribunes opgesteld staan waar de bevolking kan plaats vinden. Dan heeft men ook twee gedeelten, het kindercarnaval en het volwassenencarnaval. Het kindercarnaval begint in de late namiddag, het volwassenencarnaval 's avonds. Elke dag van de carnavalweek gaat de stoet uit. Beide defilés duren zo een vijftal uren, de eerste dagen zijn voorbehouden aan het kindercarnaval, die elk een aantal namiddagen respectievelijk avonden plaats vinden. Er wordt veel gedanst en er zijn ook praalwagens met exotische kleurrijke danseressen. Er is zelfs een praalwagen met alleen maar dikke mensen... en die heeft enorm succes !



Het kindercarnaval en het volwassenencarnaval bieden beiden ook een muzikaal festijn waarbij vooral de Conga een belangrijke plaats inneemt. Diverse wijken hebben elk hun eigen Congagroep die steeds bestaat uit mannen die op een opzwependhypnotiserende manier op hun trommels slaan, begeleid door een man die een melodie op een Chinese fluit speelt. Dit jaar was er ook een vrouw te zien. Voorbereidend aan het carnaval gaan die Congagroepen ook vanuit hun wijk door de stad trekken met daarbij een steeds grotere dansende menigte voor zich uit en achter zich aan. In smalle straten drummen de mensen dan samen en gaat het er soms wat moeilijk aan toe. Maar de vrolijkheid blijft overheersen. Santiago is dan ook de stad in Cuba waar alle Cubaanse muziek- en dansstijlen geboren werden op een enkele uitzondering na.

Dit jaar stonden het kinder- en het volwassenencarnaval ook in het teken van de komende 90e verjaardag van Fidel Castro op 13 augustus. Op een aantal vlaggen werd hij geluk gewenst en ook hadden verschillende deelnemers het getal 90 op hun kaak geschilderd.

Het kinder- en volwassenencarnaval passeren ook voorbij een deel van de tribunes waar zich een jury bevindt. De prijzen zijn geen geldprijzen maar bestaan uit een rangschikking van de verschillende groepen vanuit verschillende gezichtspunten, rangschikking die op de laatste dag bekend wordt gemaakt en vereeuwigd in een getuigschrift. De spanning bij het bekend maken is van de gezichten te lezen en de ontlading bij het behalen van een eerste prijs is enorm.

Het carnaval loopt gedurende 7 dagen en elke dag is er stoet bij de tribunes, maar elke dag ook zijn er andere activiteiten overal in de stad die men daar ook de naam van carnaval geeft, maar in feite een soort buurtfeesten zijn met muziekoptredens, kraampjes met eten en drank, speeltuigen voor kinderen enz.. En er komen bekende muziekgroepen spelen zoals Candido Fabré met zijn groep. Heel veel sfeer maar de mensen lopen daar niet verkleed.

In augustus is het dan wat rustiger want in juli was er in Santiago ook nog de 'Fiesta del Caribe' met muziek uit alle landen van de Caraïben en de 'Fiesta del fuego' Veel redenen dus om de warmte te trotseren en de maand juli eens door te brengen in de tweede grootste stad van Cuba.



Conga



Regi Rotty (tekst en foto's)

Hoe deed Cuba het in Rio???



Zoals steeds volgden we de prestaties van de Cubanen tijdens de Olympische Spelen, ditmaal in Rio De Janeiro, op de voet.

Met 120 sporters (89 mannen en 31 vrouwen) werd er afgereisd, verdeeld over 18 sporttakken. De lijst van sporten wordt aangevoerd door atletiek (39 personen), volleyball (12), boksen en worstelen (elk 10). In 2008 won Cuba in Peking 24 medailles, in 2012 in Londen waren dat er 14. Aan hoeveel medailles zouden ze nu geraken, en welke prestaties sprongen in het oog? Daar gingen we naar op zoek.

Het verhaal begint eerder negatief. De Cubaanse volleybalploeg plaatste zich voor het eerst in 16 jaar voor de spelen. Maar begin juli werden 8 volleyballers van de nationale ploeg (bestaande uit 18) in Finland opgepakt en zes zitten er nog steeds vast voor onderzoek. Ze worden ervan verdacht betrokken te zijn geweest bij een verkrachting in hun hotel. De ploeg was in Finland voor wedstrijden in de World League. Maar een ploeg van 12 werd toch afgevaardigd. Zij deden het niet echt goed en kwamen niet door de groepswedstrijden.



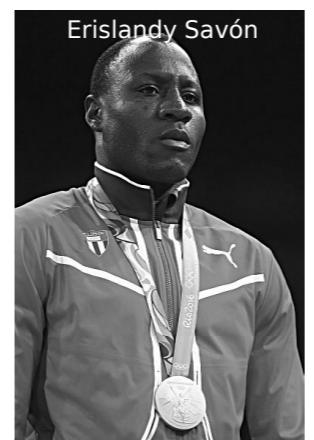
Nivaldo Díaz en Sergio González

Wie het zeker goed deden waren de beachvolleyballers Nivaldo Díaz en Sergio González.

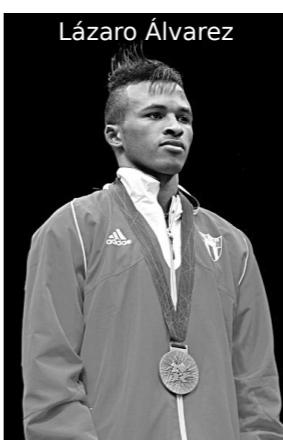
In hun eerste match vloerden ze de Braziliaanse thuis spelers, de nummers 4 van de wereld. Ook hun tweede match, tegen de Letten, werd probleemloos gewonnen waardoor ze zich plaatsten voor de volgende ronde. Ook de Canadezen werden ingepakt. Echter in de kwartfinales moesten ze het onderspit delven tegen 2 boom lange russen, 22-20, 22-24 en 18-16 werd het.

Vanuit het boksen wordt altijd veel verwacht, deze keer was halfweg de bondscoach niet zo tevreden. De Oezbekken kwamen onverwacht sterk uit de hoek. Toch werden heel wat medailles binnengehaald. De eerste medaille was er voor Joahnys Argilagos in de reeks tot 49 kg. In de halve finales werd hij geklopt door de Colombiaan Martinez die later zilver haalde, maar de frivoleit waarmee hij door de ring danste, deed denken aan Mohamed Ali in zijn grote dagen. Alleen weegt Joahnys nog niet de helft

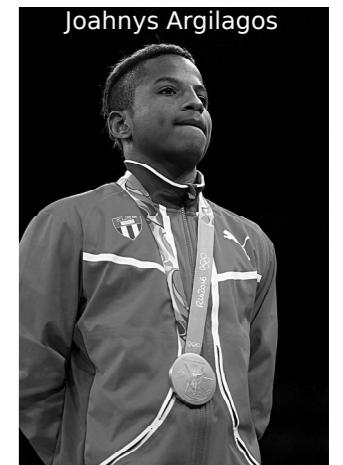
van de onlangs overleden "greatest". Brons was er ook voor Erislandy Savón (91kg) en Lázaro Álvarez (60 kg), en dan waren er de 3 gouden medailles voor Robeisy Ramírez (56 kg) en Arlen Lopez (75 kg, met mooi dansje) en Julio César la Cruz (81 kg). (De gouden medailleswinnaars staan op pag 2)



Erislandy Savón



Lázaro Álvarez



Joahnys Argilagos



In het gewichtheffen deed voor het eerst een Cubaanse vrouw mee, Marina de la Caridad Rodriguez (21 jaar). Zij strandde op een 8ste plaats.



Denia Caballero

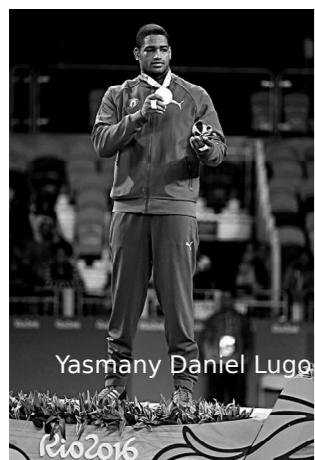
Het atletiek is normaal gezien ook altijd een discipline waar medailles geoogst worden. Deze keer was het echter armoe troef. Er was enkel een bronzen medaille in het dames discuswerpen voor Denia Caballero en een 6de plaats voor de 4X400 meter ploeg en in de 10-kamp (Leonel Suárez). Of we moeten ons optrekken aan Cubanen van geboorte. Enkel Ortega Orlando, een tot Spanjaard genaturaliseerde Cubaan haalde zilver in de 110 meter horden en is in feite de "erfgenaam" van Robles. Ook moet gezegd dat Pichardo, waar we u eerder over berichtten, door een blessure niet kon deelnemen.



Idalys Ortiz

Met het Judo ging het ook niet zo goed. Een zilveren medaille in de +78kg voor Idalys Ortiz is alles wat er geoogst werd.

In het turnen waren er de mooie prestaties van Manrique Larduet. Ondanks een enkelblessure plaatste hij zich voor de toestelfinales aan de brug en rekstok. Door een kleine fout miste hij brons aan de brug. Maar bij de eerste 8 van de wereld zijn, en komende uit een niet turnland, dus benadeeld door de scheidsrechters, is een schitterende prestatie.



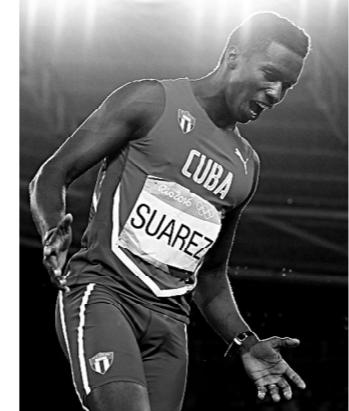
Yasmany Daniel Lugo

Cuba kwam zeer sterk voor de dag in het Grieks-Romeins worstelen. De spits werd afgebeten door Mijaín López. Het vreugdedansje van deze 130 kg zware kolos, nadat hij voor de derde opeenvolgende keer Olympisch goud haalde, door de Turk Kayaalp tegen het canvas te werken, mocht er wel wezen. Ismael Borrero haalde goud in de categorie tot 59 kg en Yasmany Daniel Lugo Cabrera haalde zilver in de categorie tot 98 kg.

Dus in total, 5 gouden, 2 zilveren en 4 bronzen medailles, beter dan België, maar toch weer minder dan 4 jaar geleden. Cuba blijft sterk in de gevechtssporten (ook in Taekwondo is er wel kwaliteit), maar er is werk aan de winkel in de atletiek en in de teamsporten (baseball is afgevoerd als olympische sport).

Mark Lamotte

Leonel Suárez



Gent

Container

Om de 47e container te vullen is de regio Gent tot in Landen, bij Leuven, getrokken. Het bejaardentehuis OLEYCK had hen gecontacteerd dat ze wegens de verhuis naar een nieuwbouw een massa meubelen kon schenken.

Het aangebodene was van hoge kwaliteit: elektrische hoog/laag bedden, nachtkastjes met een ijskastje, zo goed als nieuwe relaxzetels, handige kleerkasten en nog veel klein materiaal.

Het plan om twee containers te laden werd opgeborgen na de vraag van een andere organisatie om de helft van het meubilair naar Congo te sturen.



Er werd in twee dagen gewerkt. Zaterdag, met een eerste groep, om het meubilair te demonteren en van de tweede verdieping naar het gelijkvloers te brengen. Zondag zorgde een tweede ploeg dat alles in de container werd geladen.

Het was een mooi weekend met veel zon, goed voor de sfeer, maar het toverde de container wel om in een bakoven. Het zweet droop van ons af, maar het resultaat maakt steeds alles goed. Alejandro, de Eerste Secretaris van de Cubaanse ambassade was actief aanwezig, alsook twee Cubanen die op uitnodiging in België waren.



Het lukte opnieuw om de container volledig te vullen en we zijn overtuigd dat men in Florida-Camaguey zeer dankbaar zal zijn met het zeer nuttige materiaal.

Via de regio Antwerpen gingen er ook 20 dozen met boeken in het Esperanto mee.

Voor container 48 is er ook al meer duidelijkheid. VZW St-Lodewijk in Kwatrecht voorziet de verhuis van hun internaat voor eind september, dan plannen wij onze belading ergens in oktober.

Daarna gaan we het een beetje voor bekijken houden, niet dat we het niet meer zien zitten, maar wel omdat onze kastoestand er ons toe dwingt.



Op verplaatsing

Voor de eerste maal waren de Vrienden van Cuba present in Duitsland. Op uitnodiging van Cuba Sí-Berlijn hadden we een infostand op het evenement voor hun 25 jarig bestaan.

Het was een beetje vergelijkbaar met Manifesta, maar dan in het klein. We voelden veel enthousiasme voor onze aanwezigheid en de interesse voor onze stand was zeker groot.

Misschien voor herhaling vatbaar, want de combinatie met een bezoek aan deze bruisende stad loont zeker de moeite.

Marc Wuytack

Liège

63^e anniversaire de l'assaut de la Moncada



D'entrée de jeu, il faut bien avouer que nous avions très peur de n'être pas à la hauteur pour cette XVI^e commémoration - ADC Liège...

Il faut dire qu'on se sent toujours un peu orphelins depuis janvier 2016, date à laquelle **Marc et Jacqueline** nous ont quittés... Mais soit, puisque nous avions décidé d'assurer, nous aussi nous allions monter à l'assaut de... nos doutes ! Et oui ! Ce fut une belle soirée, pleine de convivialité, de surprises en tous genres et de perspectives d'avenir.

La convivialité car parmi les Amis de Cuba, ils étaient venus de plusieurs coins de la Belgique pour participer avec nous : **Monique de Louvain**, elle a fait des superbes photos !, **Erik d'Anvers**, avait apporté des livres très intéressants sur les CINQS***, **Koen et Marcia d'Anvers** eux aussi, sont venus apporter leur solidarité. **Jo d'Arlon**, était là avec son sourire.

Côté **surprises** : c'est **Anne de Bruxelles** qui assurait la traduction du court mais vigoureux discours de **Victor Cairo Palomo**, le très sympathique chargé d'affaire de l'Ambassade; il était accompagné du Premier Secrétaire **Alejandro Fuentes** qui nous a déjà fait plusieurs fois le plaisir de ses visites à Liège.

C'est d'ailleurs lui-même qui avait apporté le DVD de "**Chavez y Fidel**", petit film émouvant que nous avons visionné après avoir écouté l'évocation toujours très vibrante de **Guido** : le rappel de l'assaut "manqué" de la caserne **Moncada**, prélude aux 2 ans de prison et d'exil des frères **Castro**, suivi de l'épopée du **Granma** d'où parmi 12 rescapés **Fidel, Raúl, le Che et Cienfuegos** survivront dans la **sierra maestra** jusqu'à la victoire finale en décembre 1959.

Ensuite, **Robin** est venu "seul avec sa guitare" en s'excusant de la défection de dernière minute de son accompagnatrice; il est parvenu à nous charmer avec 4 morceaux dont "Comandante" (obligatoire!), pour terminer avec "L'Internationale" ...en 3 langues !!! : Flamand, Espagnol, Français (bravo l'artiste!).

Comme **perspectives d'avenir**, outre que 2 membres récents ont émis le souhait de participer à nos réunions de travail, nous avons eu le plaisir d'accueillir ce soir là au moins 5 nouveaux membres, sinon plus (à vérifier).

Les émotions, ça creuse, c'est bien connu : nous avons donc fait honneur au délicieux poulet curry concocté par **Rosario**, qu'elle en soit remerciée ainsi que son époux **Rodolfo** qui s'est dépensé sans compter durant toute la journée.

Parmi les valeurs sûres, citons encore l'incontournable mojito de **Guido**, et terminons avec le comble de la félicité : le dessert d'**Elvira** (je veux la recette! NDLR).

Merci également à **Madeleine** pour son accueil souriant; à **Andres** qui a décoré la salle et enfin à tous ceux qui par leur présence ont fait de cette soirée un moment chaleureux.

Liliane

***Il s'agit de "Voix depuis la prison" Les 5 Cubains , par Mary-Alice Waters. Ed. Pathfinder.

Verslag Algemene Ledenvergadering 2016

De Algemene Ledenvergadering 2016 vond plaats in Gent. We zijn de vrienden van Gent dan ook heel erg dankbaar voor hun gastvrijheid.

Voor deze vergadering werden Miek Caenberghs, Hubert Celen, Pierre Galand, Michèle Helsen, Youri Blieck, Marguerite Verhaeren en Irma De Clerck verontschuldigd.

Na het onthaal en het welkomstwoord van de voorzitter werden volgende punten behandeld: de doelstellingen voor 2015, de extra verwezenlijkingen in 2015, de doelstellingen voor 2016. Bovendien werd er een analyse gemaakt van hoe de huidige structuur van de vereniging eruit ziet evenals wat we bereikten en wat niet.

Wat de doelstellingen voor 2015 betreffen: er werd een nieuwe website uitgebouwd, maar one.com biedt minder ruimte aan dan de vorige provider, dit levert problemen op.

De verschillende regio's gaan verder op het elan van vorige jaren in het organiseren van activiteiten en er worden ook nieuwe soorten activiteiten op poten gezet. De reorganisatie van de taken van de voorzitter is een feit. De taken zijn herverdeeld.

Tenslotte blijft het aantal leden dalen.

In 2015 kreeg de bibliotheek haar vast plaatsje in Brussel, Carlos Habré vond plaats en in Antwerpen werd een familietag georganiseerd.

De website wordt opnieuw gemaakt en we werken mee aan teksten voor een mooi fotoboek.

Als we 2015 analyseren, stellen we vast dat een aantal dingen goed gingen: we maakten een Twitter account aan, hebben een contactpersoon voor de ambassade en proberen de coördinatie terug leven in te blazen. Maar sommige dingen lopen ook niet goed: one.com is goedkoper, maar heeft beperkingen en het project met Editoo is afgeblazen.

Tenslotte hebben we dringend een communicatieplan nodig.

In 2016 moeten we dringend nadrukken over hoe VVC er moeten uitzien.

De huidige structuur wordt uit de doeken gedaan. Hiermee staat de eerste doelstelling voor 2016 op punt, dit wordt aangevuld met: festiviteiten mee ondersteunen voor de verjaardag van Fidel, de coördinatie tegen de blokkade verder vorm geven en natuurlijk leden maken.

Na het administratieve gedeelte wordt het financieel verslag toegelicht en de kandidaten voorgesteld voor de raad van bestuur.

De deelnemers stemmen en volgende mensen worden verkozen als effectieve leden: Johan Van Geyt, Alexandra Dirckx, Anne Van Swieten, Anne Delstanche, Paula Frazão, Marc Wuytack, Regi Rotty, Mireille Lefever, Monique Dits, Anne-Marie Audibert, Régis Beauduin. Als plaatsvervangers worden dit: Youri Blieck, Ahmed Ali, Guy Hackin, Marie-José Body, Monica Mindermann, Pablo Evrard en Guido Schutz.

Rapport de l'assemblée générale de 2016

L'Assemblée générale 2016 a eu lieu à Gand. Nous remercions de tout cœur les amis de Gand pour leur accueil chaleureux.

Etaient excusés pour cette réunion Miek Caenberghs, Hubert Celen, Pierre Galand, Michèle Helsen, Youri Blieck, Marguerite Verhaeren et Irma De Clerck.

Après l'accueil et le mot de bienvenue de la présidente, les points suivants ont été discutés : les objectifs de 2015, les réalisations supplémentaires en 2015, les objectifs pour 2016. De plus, une analyse de la structure actuelle de l'association a été faite et nous avons fait le bilan de ce qui a été ou non atteint.

En ce qui concerne les objectifs de 2015 : un nouveau site web a été créé mais one.com offre moins d'espace que le fournisseur précédent, entraînant de gros problèmes.

Les différentes régionales continuent sur leur lancée des années précédentes en organisant différentes activités dont certaines sont innovantes.

La réorganisation des tâches du président est maintenant effective. Les tâches ont été redistribuées. Finalement, le nombre de membres continue à diminuer.

En 2015, la bibliothèque a trouvé sa place définitive à Bruxelles, la Brigade Carlos Habré a eu lieu, et une journée familiale a été organisée à Anvers.

Le site web est refait et nous avons collaboré à la rédaction des textes d'un beau livre de photos.

Si nous analysons l'année 2015, nous constatons un bon nombre de choses satisfaisantes : nous avons ouvert un compte Twitter, il y a une personne de contact pour l'ambassade et nous essayons de réactiver la collaboration.

Cependant, certaines choses se déroulent moins bien : one.com est moins cher mais il est limité, le projet Editoo a été abandonné.

En conclusion, nous avons rapidement besoin d'un nouveau plan de communication.

En 2016, nous devons d'urgence repenser la politique de l'association. La structure actuelle est examinée. Le premier objectif de 2016 est ainsi établi; ceci est complété par : soutenir les festivités en l'honneur de l'anniversaire de Fidel, continuer à donner forme à la coordination contre la blocus et, bien entendu, faire de nouveaux membres.

Après la partie administrative, le rapport financier est communiqué et les candidats pour le Conseil de Direction sont présentés.

Les participants votent et les personnes suivantes sont élues comme membres effectifs : Johan Van Geyt, Alexandra Dirckx, Anne Van Swieten, Anne Delstanche, Paula Frazão, Marc Wuytack, Regi Rotty, Mireille Lefever, Monique Dits, Anne-Marie Audibert, Régis Beauduin. Les membres suppléants sont les suivants: Youri Blieck, Ahmed Ali, Guy Hackin, Marie-José Body, Monica Mindermann, Pablo Evrard et Guido Schutz.

Alexandra Dirckx (Trad. M. Dits) (foto's pag.4)



Bibliotheek

Onze bibliotheek is toegankelijk voor het publiek op dinsdag, woensdag en donderdag, van 10 tot 17 u. Adres : Dacob - Kazernestraat 33 te 1000 BRUSSEL (dicht bij het Zuidstation - metro Lemonnier of Anneessens).

De bezoekers worden verzocht vooraf een mail te sturen naar bib.dacob@skynet.be, of telefonisch contact op te nemen op 02/503 19 82, voor een afspraak.

De boeken worden niet uitgeleend en moeten ter plaatse geraadpleegd worden.

Bibliothèque

Notre bibliothèque est accessible au public les mardis, mercredis et jeudis de 10 à 17 h..

Adresse : Dacob - rue de la Caserne 33 à 1000 BRUXELLES (à deux pas de la Gare du Midi - metro Lemonnier ou Anneessens).

Les visiteurs sont priés de prévenir par mail, bib.dacob@skynet.be, ou par téléphone 02/503 19 82, afin de fixer un rendez-vous.

Les livres doivent être consultés sur place.

Regio Gent

29 oktober: Noche Cubana in de Buurtloods, Patrijsstraat 10, 9000 Gent. Gratis inkom voor de dansavond. Vanaf 19 uur Cubaanse maaltijd voor 15 euro. Inschrijven via BE86 9796 4684 9050 met opgave van naam van de eters.

3 december: Warme beenhesp in het Molenhof in Zwijnaarde.

15 euro per persoon. Inschrijven via BE86 9796 4684 9050 met opgave van naam van de eters.

De Vrienden van Cuba vzw - Les Amis de Cuba asbl

Avenue Neptune 24 bte 10 - B-1190 Vorst - Forest
Tel : 03/290 49 10 • E-mail : info@cubamigos.be

Lidgeld (jaarlijks) 12 €-6 € (2e en volgend lid van het gezin)

Contribution (an) 12 €-6 € (2ième et membre suivant de la famille)

Rekening - Compte : De Vrienden van Cuba vzw - Les Amis de Cuba asbl

IBAN nr : BE90 523080117732

BIC Triobebb

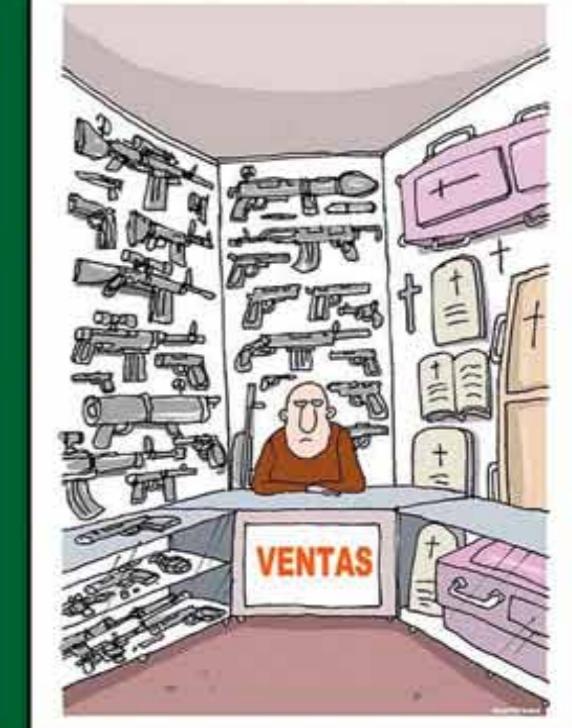
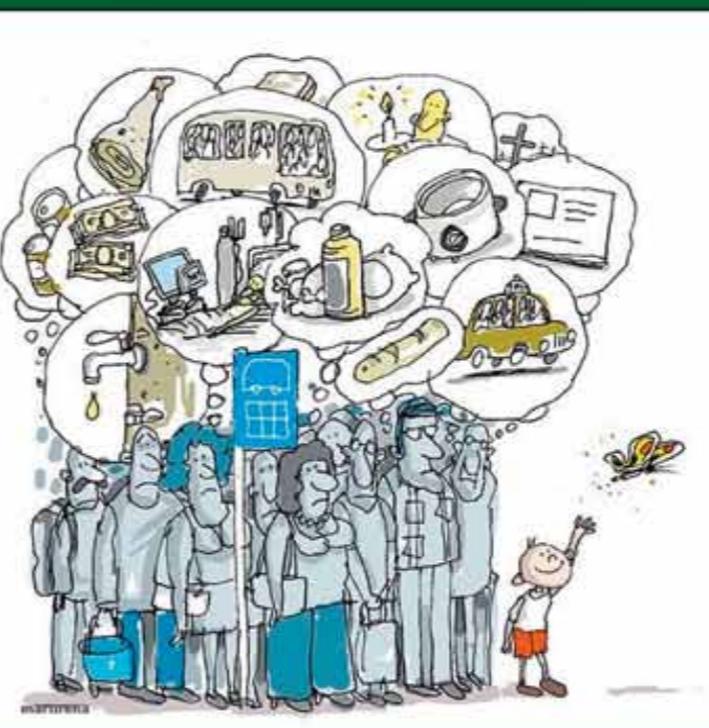
ON - NE : 412063027

De vzw "De vrienden van Cuba" is een vereniging die tot doel heeft de toenadering tussen het Belgische en het Cubaanse volk te bevorderen en aan haar leden en het publiek middelen ter beschikking te stellen om tot een betere kennis te komen van de Cubaanse realiteit. Zij heeft geen enkel partijpolitiek karakter. Onze eigen artikels mogen geheel of gedeeltelijk overgenomen worden mits bronvermelding. Graag een presentexemplaar.

ISSN 0771 4491

L'asbl "Les Amis de Cuba" est une association qui a pour but d'oeuvrer au rapprochement entre le peuple belge et le peuple cubain et de mettre à disposition de ses adhérents et du public des moyens d'accéder à une meilleure connaissance de la réalité cubaine. Elle n'a aucun caractère de parti politique.

Les articles de nos membres peuvent être repris entièrement ou partiellement, avec mention de l'origine. Prière de nous faire parvenir un exemplaire témoin.

EL PREFERIDO

Gent 26/06/2016



Algemene Ledenvergadering

Assemblée générale

